

er det, at vi indrette denne Latinundervisning. Nu er der fra en hel Række Lærere i de klassiske Sprog — ingenlunde alle Danmarks Lærere i disse Sprog, men dog en hel Række — kommet en Adresse om, at de vilde regne det for at være af særdeles stor Betydning for den klassiske Linies Fremtid, om Ordene „uden for den sædvanlige Fagkreds“ komme til at udgaa. Da jeg ikke ser, og Udvalget ikke har set, at det kommer til at gøre nogen væsentlig Forskel paa, hvordan Undervisningen maa indrettes, om det udtrykkelig hedder, at denne Undervisning ligger uden for den sædvanlige Fagkreds eller det ikke staar i Loven, saa ere vi gaaede ind paa at stryge disse Ord for at imødekomme Klassikernes Ønsker og derved rydde en Hindring af Vejen, som maaske kunde være skadelig for Lovens videre Fremme.

For den Realklasses Vedkommende, som dernæst omtales, have vi ønsket nogle smaa Ændringer indførte i dens paabudte Fagkreds. I øvrigt staar denne Realklasses Fagkreds meget frit. Vi have ønsket den Ændring indført, at der indskydes Ordet „praktisk Regning“, for at praktisk Regning kan blive ved at være Fag, og at der i Stedet for Ordene „Naturlære, Historie og Geografi“ kommer til at staa: „Afsnit af Naturlære, Historie og Geografi“. Denne Ændring er sket under Hensyn til den Tankegang, som er kommen til Orde hist og her, navnlig i Pressen, om, at en saadan Realklasse vilde blive en „kursuslignende“ Overbygning paa en i sig selv afsluttet Undervisning. „En kursuslignende Overbygning“ — naar det siges paa denne Maade, tager man Ordet Kursus i en lidt nedsættende Betydning, en Betydning, som det ingenlunde i og for sig har, men her er det aabenbart brugt i en saadan nedsættende Betydning; det skal være noget dadlende, naar man siger om denne Klasse, at den kommer til at ligne et Kursus. Der maa da tænkes paa det, som virkelig er Skyggesider ved vor Kursusundervisning, at det er en Undervisning, som i kort Tid sammentrænger Studiet af det, der egentlig skulde have haft længere Tid for at faa Betydning for vedkommendes Dannelse, at det er en Undervisning, som bevæger sig i Oversigtsrepetitioner i Stedet for i Fordybelse — at det er en Undervisning, der aldeles intet Hensyn tager til Elevernes Overanstrengelse, intet Hensyn tager til, at de faa et Arbejde, der netop passer for deres Udvikling — en Undervisning, der kun tager Hensyn til at naa

til bestemte Eksamensmaal. Det maa være det, som de, der skrive om, at det er en kursuslignende Overbygning, tænke paa. Men saaledes som denne Realklasse er foreslaaet indrettet her, behøver den ikke at faa og bør ikke faa nogen som helst af de Egenskaber, som man saaledes med større eller mindre Ret mener at kunne paapege som skadelige Sider ved almindelig Kursuslæsning. Men netop for udtrykkelig at sige det have vi ikke villet lade staa, at Eleverne der skulle læse Naturlære, Historie og Geografi, fordi det kunde føre til, at man repeterede en hel Lærebog i Naturlære, Blochs Historie og Christensens Geografi fra Ende til anden i Løbet af et Aar. Det vilde blive forjaget Repetitionslæsning i Stedet for Fordybelse. Derfor sige vi: „Afsnit af“, d. v. s. noget, der med Nytte kan gennemgaaes paa et Aar. Det er i Reglen ogsaa saaledes, at vore Højskoler, hvis Kursus jo ere endnu kortere end denne Realklasses, tage adskillige af disse Fag, de vælge en enkelt Emnegruppe ud og behandle den mere dybtgaaende i Stedet for at feje det hele over.

Til § 6 er der ikke nogle Bemærkninger at gøre ud over det, der kan udledes af, hvad der er sagt om § 5. Fler-tallet af Udvalget har kunnet slutte sig til den Tanke, at den ny-sproglige Linie skal have noget Latin, om end vi ganske vist ikke tænke os saa meget, som den klassiske Linie skal have. Vi ere gaaede med til det, fordi vi mene, at den Tid endnu ligger for nær, da Latinen var Videnskabens levende Sprog. Det er noget, der sætter sig Spor den Dag i Dag paa mange Maader, blandt andet ved, at en Mængde Universitetslærebøger ere skrevne saadan, at de virkelig forudsætte, at man kan klare en latinsk Sætning. Resten skal jeg foreløbig ikke omtale. Med Hensyn til de Eksaminer, der omtales i §§ 8 og 9, har Udvalget gjort et Par Ændringer, som sikkert ville vinde det høje Tings Tilslutning. — Til § 9 have vi stillet et Par Ændringsforslag; det ene gælder om at fastslaa, at de mundtlige Prøver skulle være offentlige. Det ere de nu, og det er sikkert ogsaa den højtærede Ministers Mening, hvad enten det staar i Loven eller ikke, men vi have gerne villet have det slaaet fast i Loven. Det andet er en Bestemmelse om, at en eksaminerende Lærer ved Ungdomsskolen skal have de Emner opgivne 2 Timer i Forvejen, som han skal eksaminere i. Jeg for mit Vedkommende vilde have ønsket en betydelig længere